

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Fons Ammonis. Ex Curtio, lib. 4. Descriptio CXX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

sanctibus ventis, obuioque aestu retorquentur. Ita est aliquid, quod huius fontis excursum per momenta repercutiat: an latentibus venis certa mensura, quæ dum colligitur, quod exhauserat, minor riuus est, & pigrior, cum collegit, agilior, maiorque profertur? an nescio quid libramentum additum, & cœcum, quod cum exinanitum suscitatur, & elicit fontem: cum repletum moratur, & strangulat.

Nota.

Questionem. Ea questio est, qua curiosi Prometheus in Caucaſo fixit crucem. Multas hic diversissimæ rationes affert Plinius.

Sed quis rem acu tangat? Possidonius sugillat Aristotelem, qui æstum fieri dixerat, propter sublimia littora, quibus aqua repercuteretur. Apollonius in ea, quam ad Indos scribit epistola, ait, ὡς κτανὸν ἰψὸς τοῖς ἑλαυνόμενον πνίμασιν, ex multis hianibus, qui partim sub ipso, partim in terra circa ipsum sunt, ad exteriora diffundi, ac rursus retrocedere. Bona pars hanc πλῆμυρδα tribuit luna, in quibus est Iulius Caesar, l. 4. de bello Gallico, satius enim Antij hilo concludere.

Θαδμαβία δαμβωσε τὸ μυρίον, οὐδὲ ματέω.

Σημῶσι μ ἀρήτω ταῦτα μέμλε φάσει.

FONS AMMONIS.

Ex Curtio, lib. 4.

Descriptio CXX.

Est etiam illud Ammonis nemus, in medio habet fontem: aquam solis vocant. Sub lucis ortum tepida manat: medio die, cum vehementissimus est calor, frigida eadē fluit, inclinata in vesperam caleſcit: media nocte feruida exæſtuat, quoque propius nox vergit, ad lucem multum caloris decreſcit: donec sub ipsum diei ortum, flucto tempore languescat. Id, quod pro Deo colitur, nam eandem effigiem habebat, quam vulgò dijs artifices accommodauerunt. Umbilico maxime similis est, & habitus smaragdo, & gemmis congmentatus: hunc cum responſum pe-

titur, nauigio aurato gestant sacerdotes, cum multis argenteis pateris, ab utroque nauigij latere pendentibus. Sequuntur matronæ, virginisque patrio more inconditum quoddam carmen canentes: quo propitiare Iouem credunt, vt certum edat oraculum.

T E M P E.

AElianus, variæ hist. l. 3. c. 8.

Εσι δὴ χαῖρῶ μεταξὺ κείνων.

Descriptio CXXI.

Est itaque locus inter Olympum, & Oſſam situs: sunt autem hi montes altitudine immensa præditi, & quasi diuina quadam cura disuncti, atque in medio locum complectuntur, cuius longitudo ad quadraginta stadia porrigitur; latitudo verò in alijs partibus pedes centum, in alijs paulò etiam plus continet. Per hunc medium labitur fluvius, qui Peneus appellatur, in quem reliqui fluij confluant, & aquam ei communicado, magnis augent incrementis: hic locus habet varia, & omnis generis oblectamenta, non manibus hominum facta opera, sed spontanea natura, quæ tunc ei plurimum ad pulchritudinem ambitiosè contulit, cum locus primum nasceretur; nam in eo hedera copiosa, & admodum hisfura viget, ac floret, & instar generosarum vitium, in proceras arboras ascendendo serpit, a que ipsis adnascitur. Est & similitis magna copia, quæ collem ipsum ascendens saxum inumbat, ita vt illud quidem lateat, cernatur verò nihil, præter viridantem herbam, sitque veluti quedam oculorum panegyris. In ipso campo, & plantie varij sunt luci, & scenæ continua, æstiuo tempore gratissima viatoribus receptacula, in quibus suauiter alsum captare possunt: disfluunt etiam riuus crebri, & aquæ frigida, atque ad bibendum suauissima. Has aquas perhibent prodesse etiam lauandibus, & ad sanitatem conferre. Concinnunt etiam aues hinc inde dispersæ, & in primis mûſicæ, quæ sitientes aures mirificè recreant, atque indefessos cum voluptate deducunt viatores, modulationibus suis prætereuntium laborem.

sub.